

Infecte

Alberto Ramos

Versió 2019

Aquest text és un fragment.

Pots sol·licitar l'obra completa enviant un email a alberto.ramos@gmail.com.

PERSONATGES

MARTÍ

VÍCTOR, cosí de Martí

SANDRA, ex de Martí

LEO, venedora d'enciclopèdies

TECLA, informàtica

NOIA

ESPAI

Pis de Martí i Víctor. Un sofà.

The change from atoms to bits is irrevocable and unstoppable. Why now?
Because the change is also exponential – small differences of yesterday can
have suddenly shocking consequences tomorrow.

Nicholas Negroponte, *Being digital*

A virus. Human beings are a disease, a cancer of this planet.

Andy & Larry Wachowski, *The Matrix*

ESCENA 1

VÍCTOR està assegut al sofà, amb un portàtil d'Apple i uns cascos. MARTÍ està parlant pel mòbil mentre passa l'escombra per un terra bastant abandonat.

MARTÍ: Un powerpoint amb frases de la mare Teresa de Calcuta. Ah, sí. No, no el vaig obrir. Mama, no tinc temps. Sí, ja sé que és un moment, però ara no sóc a la feina. I a la feina, quan sóc a la feina, tinc massa feina per mirar powerpoints de la mare Teresa de Calcuta. Ho sento... A casa. Acabo d'arribar. Avui he plegat més d'hora. És que tinc molta feina, ja t'ho he dit. Fins i tot els dies que plego d'hora plego massa tard. No, ara no puc. No tinc l'ordinador a mà. (*Mira VÍCTOR*) El té el Víctor. El teu nebot. Sí, aquí. Tot el dia. Mama, ja el miraré, el powerpoint... Quin email? Un altre? No, no em sona. Quan me l'has enviat? No l'he vist... I Love You. Mama, I Love You... I Love You és un virus del segle passat. És un virus d'una altra època, com l'escarlatina. Tinc un Mac. Els Macs no agafen virus. No, mama, no, no val la pena. No val... Val, sí, ja m'ho miraré. Et prometo que quan el Víctor deixi anar l'ordinador hi donaré un cop d'ull. (*Recull uns calçotets del terra, se'ls mira, no els reconeix*) Bé, s'està tot el dia aquí, al sofà... Sí, m'ajuda molt. (*Li llança els*

calçotets a VÍCTOR) M'ajuda moltíssim! (VÍCTOR, sense apartar la vista de la pantalla, llença els calçotets a terra) I què importa, ara? Em vas obligar. Em vau obligar, tu i la tia, a instal·lar el teu nebot al meu pis. Sí, ja sé que és el meu cosí. També és el meu pis. Per què l'he de compartir...? No, mama, no necessito compartir despeses. Tinc una feina i no/ Abans les compartia, sí, les compartia amb la Sandra, però la Sandra ha marxat i no vull parlar més del tema. Per favor, mama, no vull/ Lesbiana!!! És lesbiana!!! Per això m'ha deixat!!! Quantes vegades t'ho he de dir? I què vols que hi faci, mama? Que em canviï de sexe? Vols que em canviï de sexe per poder tornar amb la meva exnòvia lesbiana? Doncs mira, saps què? Doncs ho faré! Me la tallaré, tornaré amb la Sandra i desinstal·laré l'ocupa del teu nebot. (Pausa) Mua.

MARTÍ penja el mòbil. Es queda mirant VÍCTOR, que continua concentrat en la pantalla del portàtil.

MARTÍ: Què escoltes?

VÍCTOR: Res. *(Li ensenya el cable dels auriculars: està desconnectat)* Se t'ha acabat el límit de temps de l'Spotify.

MARTÍ: No hi ha cap límit de temps. Fa anys que el van treure.

VÍCTOR: L'han tornat a posar. *(Pausa)* T'hi podries subscriure.

MARTÍ fa el gest d'escanyar a VÍCTOR, que està mirant la pantalla.

VÍCTOR: Plou.

MARTÍ: No, acabo d'arribar i no...

VÍCTOR: Plou. Ho diu l'aplicació aquesta del temps.

MARTÍ: No plou. Fa un mes que no plou.

VÍCTOR: Aquí no, però a Cupertino sí que plou.

MARTÍ: On?

VÍCTOR: A Cupertino.

MARTÍ: I on és això?

VÍCTOR: Com vols que ho sàpiga? És el teu ordinador.

MARTÍ: *(Mirant la pantalla)* Aquí diu Barcelona. I fa sol.

VÍCTOR: S'acaba de canviar. Fa un segon hi deia Cupertino.

MARTÍ: Estàs segur?

VÍCTOR: Potser has agafat un virus.

MARTÍ: Qui, jo?

VÍCTOR: Sí. *(Pausa)* No, home. El teu ordinador. Quin antivirus tens?

MARTÍ: Cap.

VÍCTOR: Llavors segur que tens un virus.

MARTÍ: *(Agafa aire)* És un Mac. Els Macs no tenen virus.

VÍCTOR arronsa les espatlles.

Fosc.

ESCENA 2

VÍCTOR continua al sofà. Ara està fent peses i fullejant una revista porno. Entra SANDRA, amb una caixa de cartró plena a vessar d'objectes: llibres, un flexo...

SANDRA: Ah!!!

Li cau la caixa.

VÍCTOR: Ei, hola.

SANDRA: Pen... pensava que no hi havia ningú. El Martí m'havia dit que no hi seria i no... no...

VÍCTOR: Sóc el Víctor.

SANDRA: Hola. Sandra.

VÍCTOR: Sandra? Ah, la lesbiana!

VÍCTOR torna a mirar la revista porno. Ha perdut tot l'interès per SANDRA.

SANDRA: Bé, et deixo amb la teva... lectura.

VÍCTOR: *(Per la revista)* Ah, això! No, no és meva! Jo no... Jo no. És del Martí.

SANDRA: Ja.

VÍCTOR: És una mica antiga. Suposo que d'abans que vosaltres dos...

VÍCTOR li mostra una foto de la revista.

SANDRA: No l'havia vista mai.

VÍCTOR: La tenia amagada.

SANDRA: Quines mamelles.

VÍCTOR: En realitat estava mirant el tio. Els seus bíceps. Per agafar referències. De debò, que jo no... no... M'interessa més ella. Posats a triar, vull dir. La revista no és meva.

SANDRA: Ja m'ho havies dit, això.

VÍCTOR: Jo no en compro. Trobo que és una ximpleria pagar per... per aquestes coses. No paga la pena. No trobes?

SANDRA: I tant. És molt millor aconseguir-ho gratis per Internet.

Riuen.

VÍCTOR: Quan acabi te la deixo, si vols.

SANDRA: Quan acabis?

VÍCTOR: Quan acabi d'agafar referències.

SANDRA: Referències pels bíceps.

VÍCTOR: Sí. Pels bíceps. *(Li ensenya els seus bíceps)* Com els veus? Objectivament parlant, vull dir.

SANDRA: Objectivament?

VÍCTOR: Sí, és clar. Perquè tu...

VÍCTOR fa un gest obscè amb la llengua i dos dits.

SANDRA: No sóc lesbiana.

VÍCTOR: No?

SANDRA: Els teus bíceps estan molt bé. No gaire fets. Al seu punt.

VÍCTOR: Gràcies. I perdona. Em pensava que... *(Comença a fer un altre gest obscè, creuant els dits com si fossin dues tisores fregant-se)* El Martí m'havia dit...

SANDRA: Li vaig dir una mentida.

VÍCTOR: Per què?

SANDRA: Per no ferir-lo.

VÍCTOR: Li vas dir que ets lesbiana per no ferir-lo?

SANDRA: Vaig pensar que si ell creia que una lesbiana... que si una lesbiana havia estat capaç de sortir amb ell... Vaig pensar que la seva autoestima pujaria.

VÍCTOR: *(Desfà el gest de les tisores)* No ho entenc.

SANDRA: Sí, home. Si ell havia aconseguit agradar a una dona a qui se suposa que no li agraden els homes... Vaig pensar que això l'hauria de fer sentir especial. Un home més atractiu que la resta d'homes.

VÍCTOR: *(Riu)* El Martí?! No fotis.

SANDRA: El Martí és atractiu.

VÍCTOR: Sí. Bé, no ho sé. Suposo. Però no és el Brad Pitt.

SANDRA: El Brad Pitt és ros.

VÍCTOR: Doncs posa-li una perruca rossa, al Martí. El Brad Pitt continua sent més guapo. I no estic dient que els rossos siguin més guapos que els morenos, no. Això és racisme, o pitjor: nazisme. No, no, només dic que el Brad Pitt és molt guapo i... i a mi no m'agrada. No m'agrada el Brad Pitt. No m'agraden els homes. Però trobo que el Brad Pitt és objectivament més atractiu que el Martí.

SANDRA: Potser sí, però tu ja m'entens. Una lesbiana havia estat amb ell, durant sis anys, quan podia haver estat amb una dona.

VÍCTOR: I el vas deixar.

SANDRA: Després de sis anys.

VÍCTOR: Saps que ell ara creu que t'has tornat lesbiana per culpa seva?

SANDRA: No...

VÍCTOR: Ell es pensa que quan estàveu junts eres heterodoxa, però/

SANDRA: Heterosexual.

VÍCTOR: Això, però que per culpa d'ell t'has cansat dels homes i/

SANDRA: El lesbianisme no és cap cosa dolenta.

VÍCTOR: Així que si li has dit una mentida per no ferir la seva autoestima, t'ha sortit el tret per la culata. Perquè ara se sent culpable.

SANDRA: El lesbianisme no és una cosa de la qual t'hagis de sentir "culpable".

VÍCTOR: Això digue-li a ell.

Pausa.

SANDRA: Un altre dia.

Silenci.

VÍCTOR: Gràcies.

SANDRA: Gràcies?

VÍCTOR: Gràcies. Per dir que t'agraden els meus bíceps.

SANDRA: Ah! De res.

VÍCTOR: Els vols tocar?

SANDRA: No. No cal.

VÍCTOR: Com vulguis.

SANDRA: Gràcies.

VÍCTOR: Gràcies?

SANDRA: Gràcies. Per l'ofertament. Potser un altre dia.

Fosc.

ESCENA 3

VÍCTOR i LEO, que sosté una caixa pesada.

LEO: Buenos días.

VÍCTOR: Bon dia.

LEO: Bon dia. Tens un minut?

VÍCTOR: Sí, un minuto. Y dos. Tres ya no.

LEO: Ah. Bien. Entonces seré rápida.

VÍCTOR: Feia broma. En realitat puc estar-m'hi més estona. *(Pausa)* Volies alguna cosa?

LEO: Sóc venedora d'enciclopèdies.

VÍCTOR: ¿Eres vendedora de enciclopedias?

LEO: Sí. Soy vendedora de enciclopedias.

VÍCTOR: Ets venedora d'enciclopèdies. I vols alguna cosa?

LEO: Sí. Vull vendre't una enciclopèdia.

VÍCTOR: Ah. Oye, si quieres puedes hablarme en castellano. Soy bilingüe.

LEO: No cal.

VÍCTOR: Vale.

LEO: L'enciclopèdia està en castellà, però te la puc vendre parlant en català. Sóc bilingüe.

VÍCTOR: I es pot veure?

LEO: Sí, és clar. No l'he portada sencera perquè pesa molt. Però et puc ensenyar el primer volum. *(Treu un volum de la caixa)* El primer volum de la Wikipedia.

Pausa.

VÍCTOR: De la Wikipedia.

LEO: Sí.

VÍCTOR: Em vols vendre la Wikipedia.

LEO: La coneixes?

VÍCTOR: Sí, però...

LEO: És clar que la coneixes. L'has de conèixer. És l'enciclopèdia més important que ha existit mai. L'enciclopèdia més completa de la història. I ara la pots tenir tu, a

casa teva, al teu abast, per consultar-la sempre que vulguis. Sense necessitat d'anar a la biblioteca. Sense haver de sortir de casa. A qualsevol hora del matí, de la tarda, del vespre o de la nit. O de la matinada. Vols saber d'on ve la paraula *Tibidabo*? O què va ser *la Epidemia de la Risa de Tanganica*? Doncs agafes el volum corresponent de la Wikipedia i ho consultes! És així de fàcil. *(Pausa)* La Wikipedia té respostes per tot.

VÍCTOR: Per tot?

LEO: Per tot.

VÍCTOR: *(Fullejant el volum)* Així que tens tota la Wikipedia.

LEO: Sí.

VÍCTOR: La Wikipedia sencera.

LEO: Això només és una part de la lletra A.

VÍCTOR: I la tens impresa i enquadernada.

LEO: Sí. No l'he portada sencera perquè pesa molt, però si t'interessa/

VÍCTOR: Et puc fer una pregunta?

LEO: És clar.

VÍCTOR: Per què?

LEO: "Per què"?

VÍCTOR: Per què ho has fet? Què t'ha portat a imprimir i enquadernar la Wikipedia sencera? Què en vols treure, de tot això?

LEO: Dinners.

VÍCTOR: En vols treure diners.

LEO: És clar. Sóc venedora d'enciclopèdies. És la meva feina.

VÍCTOR: Quantes n'has venut, fins ara?

LEO: Cap.

VÍCTOR: I quantes n'esperes vendre?

LEO: Una. De moment una. Només n'he fet una còpia.

VÍCTOR: Ja. *(Pausa)* Ho sento, però no te la puc comprar.

LEO: No? Però si encara no t'he dit el preu!

VÍCTOR: M'és igual. No m'interessa.

LEO: No... no t'interessa? No t'interessa l'enciclopèdia més important que ha existit

mai? L'enciclopèdia més completa de la història? M'estàs dient que no t'interessa?

VÍCTOR: No és que no m'interessí. El que passa és que ja la tinc. La tinc a Internet. I la puc consultar sempre que vulgui, sense haver de sortir de casa, a qualsevol hora del matí, o de la tarda o del vespre o de la nit. O de la matinada. Perquè la tinc a Internet.

LEO: Internet. Ja ha sortit el tema d'Internet. Com us agrada a tots parlar d'Internet! És el vostre tema preferit! L'excusa perfecta! “La tinc a Internet.” “La tinc a Internet.” Què us penseu? Que el que hi ha a Internet és vostre? Que Internet és de la vostra propietat? No. Esteu molt equivocats. Internet no és vostra. Internet és com l'ham... l'ham... l'*anzuelo* de la canya de pescar. No, l'*anzuelo* no..., el *cebo*, com es diu *cebo*?

VÍCTOR: Esquetx.

LEO: Esquer! Internet és l'esquer. El peix es pensa que l'esquer és seu, però no ho és. L'esquer pertany al pescador. (*Pausa*) L'enciclopèdia més completa de la història no pot estar només a Internet. No pot estar perduda al ciberespai, dins un magma d'uns i zeros. L'enciclopèdia més completa de la història ha d'estar en paper, en àtoms. Perquè Internet no és vostra. Internet no és teva. Ni meva. Ara ens pensem que sí, que ho és, però qualsevol dia d'aquests Internet deixarà d'existir. No sé quan, però passarà aviat. N'estic convençuda. Internet és una bombolla que està a punt d'esclatar. Com totes les bombolles. I no podem resignar-nos a què desaparegui tota aquesta saviesa acumulada. No podem. (*Pausa*) El paper és el futur.

VÍCTOR: Ja, però...

LEO: Es triga molt a imprimir la Wikipedia. Sembla que no, però es triga molt. Per això vaig haver de deixar la feina.

VÍCTOR: I quan va ser això?

LEO: Fa un mes... va fer quatre anys.

VÍCTOR: Quatre anys. I no has pensat...? No has pensat que des que vas començar a imprimir la Wikipedia fins avui han passat moltes coses? No t'has parat a pensar que l'enciclopèdia que em vols vendre està... desactualitzada?

Silenci.

Fosc.

ESCENA 4

A les fosques. La pantalla d'un mòbil il·lumina la cara de TECLA.

TECLA: *(Mentre escriu)* La Tecla de la feina. La informàtica. La setmana passada et vaig instal·lar l'Spotify, te'n recordes? Segur que sí. Vaig ser jo. Emoticona somrient. No ho hauria d'haver fet, perquè total, no és la meva feina, però no em costava res. De fet, a tu tampoc no et costava res. Però bé, tu estaves enfarinat. Enfeinat. Estaves enfeinat, parlant per telèfon amb un client. I a mi no em costava res. Estaves tan enfeinat que ni em vas donar les gràcies. Però no et culpo, eh. Emoticona que pica l'ull. Estaves parlant amb un clítoris. Client. Bé, supositori, suposo, que era un client. Estaves fent la teva feina, que és parlar amb els clítoris, clients. Suposo. I jo no estava fent la meva feina, perquè una cosa és la meva feina i una altra cosa és instal·lar l'Spotify. Això no és feina. Però ho vaig fer. No em costava res. I em rellisca. Relaxa. Em relaxa instal·lar aplicacions. No ho diguis a ningú, eh. Punt. Emoticona que pica l'ull. *(Pausa)* No, no. Dues picades d'ull són massa. *(Pausa)* Bé, t'escrivia per dir-te que... si et ve de gust... podríem... fer un cafè. Vull dir un cafè a la cuixa. Cuina. A la cuina de l'agència. *(Pausa)* Et preguntaràs perquè t'escrot, t'escric un mail al Gmail, en comptes de fer-ho al correu de l'agència. Bé, doncs... ho faig per no comprometre't. Ja sé que només és un cafè, però... vés a saber qui pot llegir el mail. T'aixeques un moment i el teu company de taüt, taula, ho llegeix. Que no passaria res, eh. Emoticona que pica l'ull. No, emoticona que somriu amb els dos ulls oberts. Que només t'estava dient de fer un cafè a la cuixa, cuina, de l'agència. Davant de tothom. És a dir, que no és cap secreció. Secret. Però bé, és que a mi m'agrada distingir entre el que és la feina i el que no ho és. Tot i que t'hagi instal·lat l'Spotify en hores de feina. *(Pausa)* Bé, ja em diràs alguna cosa. Quan vulva. Puto corrector automàtic dels collons. Vulguis. Quan vulguis. No cal que sigui ara, eh. *(Pausa)* Un petó. No, un petó no. Una abraçada. No, millor un petó. No. Putons. Petons. Tecla. Enviar.

TECLA prem un botó. S'apaga la pantalla del mòbil. Novament a les fosques. La pantalla de l'ordinador il·lumina la cara de VÍCTOR.

VÍCTOR: *(Llegint)* “Hola, Martí. Sóc la Tecla. La Tecla de la feina. La informàtica. La setmana passada et vaig instal·lar l'Spotify, te'n recordes?”

Fosc.

ESCENA 5

VÍCTOR continua amb el portàtil. MARTÍ està a punt de sortir.

MARTÍ: Me'n vaig.

VÍCTOR: Agafa el paraigua.

MARTÍ: Fa sol.

VÍCTOR: Aquí diu que plou.

MARTÍ: Fa dos mesos que no plou.

VÍCTOR: Aquí diu que plou.

MARTÍ: *(Mira el portàtil)* A Cupertino. Plou a Cupertino.

VÍCTOR: I on collons és això?

MARTÍ: I jo què sé.

VÍCTOR: És el teu ordinador. Ho hauries de saber.

MARTÍ: Doncs no ho sé. Però segur que no és per aquí a prop.

VÍCTOR: N'estàs segur?

MARTÍ: Seguríssim. No és un nom català.

VÍCTOR: Podria ser castellà. Com es diu Sant Cugat en castellà?

Sona el timbre de la porta.

MARTÍ: San Cucufato.

MARTÍ surt.

VÍCTOR: Jo de tu agafaria el paraigua. Per si de cas.

Entra LEO. MARTÍ la segueix.

MARTÍ: Perdona, no pots/

LEO: (*A VÍCTOR*) Què t'estimes més? Una Wikipedia desactualitzada o cap Wikipedia en absolut?

MARTÍ: Què és això?

LEO: (*Ensenyant-li el volum*) La Wikipedia!

MARTÍ: La Wikipedia?

LEO: (*A VÍCTOR*) Què és millor? Una Wikipedia desactualitzada o cap Wikipedia?

VÍCTOR: Una Wikipedia actualitzada. **MARTÍ:** (*Fullejant el volum*) Només la tens en castellà?

LEO: Què dius?

VÍCTOR: Que es millor una Wikipedia actualitzada. **MARTÍ:** Que si només tens la Wikipedia en castellà.

LEO: (*A Martí*) Què has dit?

MARTÍ: No, res.

LEO: Dignes.

MARTÍ: Et preguntava que si només la tens en castellà.

LEO: Ah, sí. Però la Wikipedia en castellà és una de les més completes del món.

MARTÍ: Més que la Wikipedia en català?

LEO: No/

VÍCTOR: Viquipèdia. La Wikipedia en català es diu Viquipèdia.

MARTÍ: Viquipèdia, no. Viquipèèèdia.

VÍCTOR: (*A LEO*) Li encanta corregir-me.

MARTÍ: Corregir-me.

LEO: La Wikipedia en castellà és més completa que la Viquipèèèdia.

VÍCTOR: *(Mirant l'ordinador)* Però la Viquipèèèdia és més antiga. És la tercera Wikipedia més antiga, la primera després de l'anglesa i l'alemanya. Ho diu la Wikipedia.

LEO: Doncs jo només tinc la Wikipedia en castellà.

MARTÍ: I no tens la Viquipèdia?

LEO: L'hauria d'imprimir.

MARTÍ: És clar.

LEO: I en castellà no t'agrada? *(Llegint)* “Según la tradición oral judía, era amante de la paz y se dice que, cuando dos personas estaban peleadas, les mentía a ambas, diciendo que la otra quería reconciliarse con ella.” Això diu d'Aarón. Aarón, el de la Bíblia. *(A Víctor)* Què diu la Viquipèdia? Busca Aaró. A la Viquipèdia. Aaró. A, A, R, O. Aaró!

VÍCTOR: *(Buscant a Internet)* Aaaaaaró.

LEO: Què hi diu? Diu que era amant de la pau?

VÍCTOR: No ho sé.

LEO: *(Mirant l'ordinador)* Baixa. Baixa. Baixa. No, no ho diu. La Viquipèdia, la Wikipedia en català, no diu que Aaró era amant de la pau i que, quan dues persones s'havien barallat, enganyava totes dues dient que l'altra volia reconciliar-se amb ella. *(Pausa)* La Wikipedia en castellà és molt millor. És més completa.

MARTÍ: Bé, jo me'n vaig.

VÍCTOR: Agafa el paraigua.

MARTÍ surt.

VÍCTOR: I no la tens en català?

LEO: Ja t'he dit que no.

VÍCTOR: No, l'hi has dit al meu cosí.

LEO: T'ho dic ara. No la tinc. No l'he impresa.

VÍCTOR: I no me la pots imprimir? Per fullejar-la.

LEO: No.

VÍCTOR: Només un volum. Si m'agrada te n'encarregaré la resta.

LEO: La Wikipedia en castellà és més completa.

VÍCTOR: Sí, i segur que és més cara.

Fosc.

ESCENA 6

VÍCTOR i SANDRA.

VÍCTOR: Sóc un mascle alfa.

SANDRA: *(Riu)* Sí, alfa, com els programes en fase de proves.

VÍCTOR: Aquests són els beta.

SANDRA: No.

VÍCTOR: Que sí, que els programes en fase de proves són els beta.

SANDRA: I els alfa. Els beta són una versió evolucionada dels alfa.

VÍCTOR: Com ho saps, això? *(Pausa)* Ah, ets informàtica, com la Tecla.

SANDR: No, sóc metgessa. Bé, em falten tres assignatures. Com la Tecla?

VÍCTOR: La Tecla. Una companya de feina del Martí. Li va al darrere, però ell no ho sap. Crec que no ho sap. Ho sabrà quan obri el mail.

SANDR: Ah! I és informàtica?

VÍCTOR: Sí. I tu no.

SANDRA: No, jo no sóc informàtica. Però ho sé. Els alfa són més primitius que els beta.

VÍCTOR: I també estan en fase de proves?

SANDRA: Sí, és clar.

VÍCTOR: Llavors, prova'm.

SANDRA: Què?

VÍCTOR: Sóc un mascle alfa. Estic en fase de proves.

SANDRA: No.

VÍCTOR: Prova'm.

SANDRA: Passo.

VÍCTOR: Si no em proves, mai arribaré a mascle beta.

Fosc.

ESCENA 7

VÍCTOR i LEO, que li mostra un volum.

LEO: La Viquipèdia!

VÍCTOR: La Viquipèdia?

LEO: La Wikipedia en català. *(L'obre)* Mira, mira.

VÍCTOR agafa el volum. Comença a llegir. De mica en mica, es va interessant per la lectura. Riu. Li assenyala una frase a LEO, però quan ella fa per llegir-la, l'hi pren: no pot parar de llegir, està enganxat al text. I amb raó: està vivint una experiència lectora al·lucinant, gairebé orgàstica. Per la seva banda, LEO es va emocionant...

VÍCTOR: *(Li torna el volum)* Ho sento, però no tinc pasta.

LEO no sap què dir.

Fosc.

ESCENA 8

VÍCTOR està estirat al sofà, amb l'ordinador. MARTÍ està dempeus.

MARTÍ: Sempre em posen les reunions al vespre. No les poden posar pel matí, o després de dinar, o a mitja tarda. No: les posen al vespre, quan ja fa una hora que hauria d'haver tornat a casa. *(Pausa)* Gairebé me n'alegro, que la Sandra m'hagi deixat. Un maldecap menys. Ara mateix no tinc temps per ella. De fet, abans tampoc no en tenia, de temps. Però és que és lesbiana. No ho sabia, és clar, però és lesbiana. Lesbiana. No hi havia res a fer. Oi que no? Oi que era un cas perdut?

VÍCTOR: Qui? Tu?

MARTÍ: La Sandra. Era un cas perdut.

VÍCTOR: El lesbianisme no és cap cosa dolenta.

MARTÍ: Eh?

VÍCTOR: El lesbianisme no és una cosa de la qual te n'hagis de sentir "culpable".

MARTÍ: Jo no em sento culpable.

VÍCTOR: Ah. No?

MARTÍ: No. *(Pausa)* Tu creus que me n'hauria de sentir culpable?

VÍCTOR: Jo no he dit això.

MARTÍ: No?

VÍCTOR: No. No ho he dit.

Sona el timbre de la porta. Surt MARTÍ.

SANDRA: *(Fora)* Hola.

MARTÍ: *(Fora)* Hola.

SANDRA: *(Fora)* Puc passar?

MARTÍ: *(Fora)* Eh? Sí, clar.

Entren MARTÍ i SANDRA.

MARTÍ: Ara mateix estàvem parlant de tu.

SANDR: Hola.

VÍCTOR: Ei! Hola.

Pausa.

SANDRA: Sóc la Sandra.

VÍCTOR: Víctor.

SANDRA i VÍCTOR es fan dos petons.

VÍCTOR: El Martí m'ha parlat molt de tu.

SANDRA: Espero que te n'hagi parlat bé.

SANDRA riu. VÍCTOR riu. Miren a MARTÍ, esperant que també rigui. No ho fa.

MARTÍ: Què esteu fent?

VÍCTOR: Ens estem presentant.

SANDRA: Com que tu no ho feies...

MARTÍ: Ja us coneixíeu.

SANDRA: *(En veu baixa)* Sí?

VÍCTOR: No.

SANDRA: *(A MARTÍ)* Per què ho dius, això?

VÍCTOR: És el primer cop que ens veiem.

MARTÍ: Víctor, us vau veure l'altre dia, quan va venir a recollir les seves coses. M'ho vas dir tu.

SANDRA: L'hi vas dir?

VÍCTOR: Sí... És possible. Sí, ara ho recordo. Vaig dir: "Ha vingut la Sandra a recollir les seves coses." Sí, li vaig dir això. "Ha vingut la Sandra a recollir les seves coses." I res més. *(A SANDRA)* És tot el que vaig dir.

SANDRA: Ja.

VÍCTOR: Però no sabia que eres tu.

MARTÍ: No ho sabies?

VÍCTOR: No, no l'havia reconeguda. Sóc fatal per les cares. Sóc un mal fisioterapeuta.

MARTÍ: Fisonomista.

VÍCTOR: Això!

MARTÍ: *(A SANDRA)* I tu tampoc...?

SANDRA: Em sonava la seva cara, sí. Però no sabia de què.

MARTÍ: A veure. Un moment. Entres al meu pis, t'hi trobes el meu company de pis, et sona la seva cara, la cara del meu company de pis... ¿i no se t'ocorre pensar que et sona de l'última vegada que vas venir al meu pis i vas veure el meu company de pis?

(Pausa) Perquè va ser l'última vegada, veritat?

SANDRA: Martí, què pretens? Que et digui que m'he follat el teu cosí?

Pausa.

MARTÍ: I tu com ho sap, que som cosins?

Fosc.

ESCENA 9

VÍCTOR és al sofà, fullejant la Wikipedia. LEO està asseguda al seu costat.

LEO: Segur que te'n recordes, de l'*apagón* analògic. No fa tants anys, que va passar. Te n'has de recordar. Va ser quan les teles van deixar d'emetre en analògic per emetre només en digital. Va ser molt fort, allò. Eh? És com si de sobte haguessin deixat de funcionar tots els rellotges de corda. I els de sorra, i els de sol. Com si d'un dia per l'altre només funcionessin els rellotges digitals. T'ho imagines? T'imagines que només poguéssim consultar l'hora dels rellotges digitals? Seria molt fort, eh? Oi que sí? *(Pausa)* Doncs la majoria de la gent ni se n'adonaria. Perquè estem acostumats a mirar l'hora als aparells digitals. *(Pausa)* Ens hem acostumat a la tecnologia digital. La nostra dependència és total. Te'n recordes de l'efecte 2000? Recordes que al final no va passar res? Doncs *ojalá* hagués passat! Perquè en aquella època no depeníem tant dels ordinadors. Que s'hagués produït l'efecte 2000 és el millor que ens podria haver passat. S'haurien estavellat avions, s'haurien desactivat els sistemes d'alarma de les centrals nuclears, hauria mort molta gent... Però hauria sigut un mal menor. Com una vacuna que ens inocularia el virus de la dependència digital. I llavors no estaríem com ara. Han passat vint anys i ara estem enganxats als ordinadors, i als mòbils, i a Internet. Ara estem perduts. Estem més perduts que mai. *(Pausa)* Molt aviat es produirà un *apagón* digital. No un *apagón* analògic, no. Un Apagón Digital. Internet desapareixerà. I no hi ha res a fer. No serà com l'efecte

2000, que es va poder evitar. Això no ho podem evitar perquè no estem avisats. Perquè no serà cap error de les màquines. Perquè no serà un accident. Tot això és una maniobra orquestrada pels governs. Pels governs i pel Club Bilderberg. *(Pausa)* Internet desapareixerà, i hem d'estar preparats. No ho podem evitar, però podem preparar- nos per l'inevitable. És l'única cosa que podem fer. Això i mirar-ho pel costat positiu. D'entrada pot semblar que d'aquesta forma ens faran callar, però no és així. No ens faran callar. Només estarem menys visibles. Menys controlats. *(Pausa)* Quan haguem de protestar, protestarem. Protestarem de veritat, i no omplint llistes de firmes per salvar les balenes. Quan vulguem salvar les balenes, anirem a la platja, anirem al mar, i les salvarem. Passarem fred, però acabarem entrant en calor. I quan estiguem calents, no hi haurà res ni ningú que ens aturi. *(Pausa)* La pots pagar en còmodes mensualitats.

VÍCTOR: I ha d'estar impresa? No pot estar en un disc dur? Vull dir que... No sé, però suposem que tens raó i ens quedem sense Internet. Els ordinadors seguiran funcionant, oi?

Durant uns segons LEO no sap què respondre.

LEO: *(Fingint desdeny)* Que seguiran funcionant? Que els ordinadors seguiran funcionant?

LEO riu.

Entra SANDRA. En veure-la, LEO deixa de riure.

SANDRA: De què rieu?

VÍCTOR: He explicat un acudit.

SANDRA: Ah. I és bo?

VÍCTOR: No ho sé. Jo no l'he entès.

SANDRA: Ah. *(Acostant-se a LEO)* Sandra.

LEO s'ha quedat bocabadada.

VÍCTOR: Leo. Sandra, Leo.

*SANDRA i LEO es fan dos petons. SANDRA i VÍCTOR se'n fan un altre. Als llavis.
Durant uns segons.*

LEO se sent incòmoda.

VÍCTOR: Sandra és... és lesbiana. Ens fem petons als llavis perquè és molt gai. Bé, jo no. Ella. Per ella, fer-me un petó als llavis és una cosa gai. Però no sent res. Oi que no?

SANDRA: Noooo.

Pausa. LEO s'aixeca.

LEO: Ara torno.

LEO surt.

SANDRA: “Una cosa gai”?

VÍCTOR: Alguna cosa li hauria de dir, no? Imagina't que l'hi explica al Martí.

SANDRA: El Martí ja ho sap.

VÍCTOR: No ho sap. Ho sospita, però no ho sap.

SANDRA: I si ella li diu que ens fem “petons gais”, creus que deixarà de sospitar?

VÍCTOR: Bé, no. No ho sé. De totes maneres, no l'hi dirà. Per què l'hi hauria de dir?

Només és una venedora d'enciclopèdies.

SANDRA: Només?

VÍCTOR: Només.

SANDRA: I t'estava venent una enciclopèdia? Al sofà?

VÍCTOR: Sí.

SANDRA: Ja.

VÍCTOR: T'ho juro.

SANDRA: I l'hi has comprat?

VÍCTOR: No. No tinc pasta. I ella ho sap, que no tinc pasta. L'hi vaig dir l'altre dia.

Però és molt pertinent. *(Pausa)* Que insisteix molt, vull dir. Estàs gelosa?

SANDRA: Molt.

SANDRA se li llança a sobre. Li fa un petó més llarg i profund.

Els llums fan pampallugues, com si hi hagués una baixada de tensió elèctrica.

SANDRA i VÍCTOR se separen. Quan la llum torna del tot, reprenen els petons. Se sent un soroll. Se separen de cop.

Entra LEO, arrossegant dues caixes feixugues.

VÍCTOR: Que és això?

LEO: La Wikipedia. La resta és al rebedor.

VÍCTOR: Però ja t'he dit/

LEO: No passa res. Tu... Vosaltres us la podeu mirar amb calma. No hi ha pressa. De debò, no hi ha pressa.

LEO li fa dos petons a VÍCTOR. Dubta un segon abans d'acostar-se a SANDRA i fer-li un petó als llavis. Un petó molt curt, i surt.

Fosc.

ESCENA 10

Al sofà. VÍCTOR amb l'ordinador endollat, MARTÍ menjant alguna cosa.

MARTÍ: No cal que el tinguis endollat tot el dia. La bateria durarà menys.

VÍCTOR: D'on ho has tret, això?

MARTÍ: Si no es fa servir, es gasta. És com la bateria dels cotxes.

VÍCTOR: No/

MARTÍ: Creu-me.

VÍCTOR: És que hi podria haver una apagada en qualsevol moment. Aquesta tarda el llum ha fet papallones.

MARTÍ: Pampallugues.

VÍCTOR: Has sentit a parlar de l'Apagón Digital?

MARTÍ: La què?

VÍCTOR: L'Apagón Digital. La desaparició d'Internet. És una maniobra organitzada pels governs i pel Club Super3. Pot passar qualsevol dia d'aquests, en qualsevol moment, i hem d'estar preparats.

MARTÍ: Preparats com? Endollant l'ordinador per si se'n va la llum?

VÍCTOR: No, això de la llum és una altra cosa. Crec que és una altra cosa. Et parlo de la fi d'Internet. Els ordinadors, i els mòbils i els iPads, deixaran d'estar connectats entre si. Internet desapareixerà.

MARTÍ: Ja.

Pausa.

VÍCTOR: És clar. Ara ho entenc. Ja ho sabies!

MARTÍ: Què?

VÍCTOR: Per això has estat guardant porno. Perquè ja ho sabies.

MARTÍ: *(Amb la boca plena)* Porno?

VÍCTOR: Porno, porno atòmic.

MARTÍ: Porno atòmic?

VÍCTOR: Sí, atòmic. De paper. El paper té àtoms. Atòmic. *(Pausa)* Les revistes porno. Per això les has guardat.

MARTÍ: Has estat mirant les meves coses?

VÍCTOR: No em canviïs de tema.

MARTÍ: Has estat fullejant les meves revistes?

VÍCTOR: *(Mirant l'ordinador)* Tens un mail.

MARTÍ: Quan me l'has enviat?

VÍCTOR: No, jo no te l'he enviat. És d'una tal Malena Warehouse.

MARTÍ: *(Mirant la pantalla)* Això és el meu Gmail?

VÍCTOR: Sí, és clar.

MARTÍ: I què fas amb el meu Gmail?

VÍCTOR: És el teu ordinador. El teu ordinador, el teu Gmail.

MARTÍ: I a tu qui... qui... qui t'ha donat permís per obrir el meu correu? D'on... d'on...
d'on has tret la contrasenya?!

VÍCTOR: Sempre que obro el navegador em surt el teu Gmail. El tens com a pàgina
d'inici.

MARTÍ: Fa un mes que fas servir el meu ordinador, i m'ho dius ara.

VÍCTOR: Sí, t'ho dic ara.

MARTÍ: I per què ara? Per què no m'ho vas dir fa un mes?

VÍCTOR: Em pensava que ja ho sabies. És el teu ordinador. Ho hauries de saber.

Pausa.

MARTÍ: Per què no surts de la sessió?

VÍCTOR: Perquè així sé quan t'arriba un mail. És el menys que puc fer, ja que em
deixes l'ordinador. Et faig de secretària.

MARTÍ: Tu no em fas de secretària. Mai m'has avisat de cap mail.

VÍCTOR: Ara t'he avisat.

MARTÍ: I la resta de mails? Què passa amb la resta de mails?

VÍCTOR: Res. Me'ls lleigeixo i després els marco com a no llegits, perquè no et
descuidis d'obrir-los quan ets a la feina. Si els deixés oberts et pensaries que ja els
has llegit i no els llegiries. *(Pausa)* No cal que em donis les gràcies.

MARTÍ: Fill de puta.

VÍCTOR: Si ho arribo a saber no et dic res.

Silenci.

VÍCTOR: I no vols saber què hi diu? Al mail. No vols saber què hi diu la Malena...
(Llegint) Warehouse?

MARTÍ: L'has obert?

VÍCTOR: No. *(Fa un clic)* Ara sí.

MARTÍ: Per què ho has fet?

VÍCTOR: Tenia curiositat. Ho has d'entendre. L'assumpte diu "I love you". És un assumpte molt temptador. *(Burlleta)* I love you.

MARTÍ: *(Mirant la pantalla)* Qui l'envia?

VÍCTOR: Ja t'ho he dit. Malena Warehouse.

MARTÍ: Malena Warehouse?

VÍCTOR: La coneixes?

MARTÍ: Malena Warehouse. Malena Ware... *(Pausa)* Merda!

VÍCTOR: ¿Què/

MARTÍ: És un virus! És un puto virus!

VÍCTOR: Un virus? Que va! Com vols que sigui un virus?

MARTÍ: Que sí. Malena Warehouse! Mal-ena Ware-house. Mal- Ware-. Malware!
(Pausa) Malware vol dir software maliciós. Es un virus!

VÍCTOR: Els Macs no agafen virus. Vas ser tu qui m'ho va dir.

MARTÍ: Ja, però/

VÍCTOR: A més, per obrir un mail no passa res. Mira, hi ha un arxiu adjunt: "Love letter for you." Tio, ets un Don Juan. Un Villarroel.

MARTÍ: Casanova.

VÍCTOR: Primer la Tecla, ara la Malena Warehouse. I sembla que va en sèrio.

MARTÍ: La Tecla?

VÍCTOR: No, la Malena. "Love letter for you." L'obro?

MARTÍ: No! Tu no escoltes o què? Malena Warehouse és un software maliciós!

VÍCTOR: "Descargar archivo." Mira, no l'obro. El descarrego i tu fas el que vulguis.
(Li passa l'ordinador) Però fes-ho ja, que he quedat amb una amiga per fer un Skype... irinyes. No, un Skype. Les caipirinyes les farem un altre dia.

MARTÍ: No el trobo.

VÍCTOR: Què?

MARTÍ: No trobo l'arxiu. On l'has deixat?

VÍCTOR: Ha de ser a Descartes.

MARTÍ: No, no és a Descargas. Segur que l'has descarregat?

VÍCTOR: És clar que l'he descarregat. Tu ho has vist.

MARTÍ: Doncs no/

VÍCTOR: Si vols el torno a baixar.

VÍCTOR intenta recuperar l'ordinador, però MARTÍ tanca el portàtil, pessigant-li un dit.

VÍCTOR: Ah!

MARTÍ: No. No facis res. Ja n'has fet prou.

VÍCTOR: *(Mirant-se el dit)* Però l'Skype...

VÍCTOR s'endú el dit a la boca.

MARTÍ: Que li donin pel cul al puto Skype dels collons. Hòstia. Joder.

VÍCTOR es treu el dit de la boca. S'ha fet sang. Els llums fan pampallugues.

VÍCTOR fa un gest de "ja t'ho vaig dir".

Apagada.